

SÚHRN CHARAKTERISTICKÝCH VLASTNOSTÍ LIEKU

1. NÁZOV LIEKU

Azibiot NEO 20 mg/ml prášok na perorálnu suspenziu
Azibiot NEO 40 mg/ml prášok na perorálnu suspenziu

2. KVALITATÍVNE A KVANTITATÍVNE ZLOŽENIE

Azibiot NEO 20 mg/ml prášok na perorálnu suspenziu

1 ml perorálnej suspenzie obsahuje 20 mg azitromycínu (vo forme dihydrátu azitromycínu).

Azibiot NEO 40 mg/ml prášok na perorálnu suspenziu

1 ml perorálnej suspenzie obsahuje 40 mg azitromycínu (vo forme dihydrátu azitromycínu).

Pomocné látky so známym účinkom

1 ml perorálnej suspenzie obsahuje 773,24 mg sacharózy a 1,47 mg sodíka.

Úplný zoznam pomocných látok, pozri časť 6.1.

3. LIEKOVÁ FORMA

Prášok na perorálnu suspenziu

Biely až takmer biely prášok.

4. KLINICKÉ ÚDAJE

4.1 Terapeutické indikácie

Azibiot NEO je indikovaný na liečbu nasledujúcich bakteriálnych infekcií vyvolaných mikroorganizmami citlivými na azitromycin (pozri časti 4.4 a 5.1):

- akútne bakteriálne sinusítida (adekvátnie diagnostikovaná)
- akútne bakteriálne otitis media (adekvátnie diagnostikovaná)
- faryngítida, tonsilitída
- akútne exacerbácia chronickej bronchitídy (adekvátnie diagnostikovaná)
- mierna až stredne závažná komunitná získaná pneumónia
- mierne až stredne závažné infekcie kože a mäkkých tkanív, napr. folikulítida, celulítida, erysipel
- nekomplikované uretrítida a cervicitída, ktorých pôvodcom je *Chlamydia trachomatis*

Je potrebné vziať do úvahy oficiálne usmernenie týkajúce sa vhodného používania antibakteriálnych látok.

4.2 Dávkovanie a spôsob podávania

Dávkovanie

Azibiot NEO sa podáva ako jednorazová denná dávka. Trvanie liečby pre rôzne ochorenia je uvedené nižšie.

Deti a dospelujúci s telesnou hmotnosťou 45 kg a viac, dospelí a starší pacienti:

Celková dávka je 1 500 mg, podaná po 500 mg jedenkrát denne po dobu 3 dní. Alternatívou je podanie rovnakej celkovej dávky (1500 mg) počas piatich dní, s dávkou 500 mg prvý deň a potom 250 mg druhý až piaty deň.

V prípade nekomplikovanej uretritídy a cervicitídy, ktorých pôvodcom je *Chlamydia trachomatis* sa podáva jednorazová denná dávka 1000 mg perorálne.

Deti a dospevajúci s telesnou hmotnosťou nižšou ako 45 kg:

Celková dávka u detí je 30 mg/kg podávaných ako 10 mg/kg jedenkrát denne počas troch dní alebo počas piatich dní, kde prvý deň sa podáva jednorazová dávka 10 mg/kg, potom počas nasledujúcich 4 dní sa pokračuje dávkou 5 mg/kg denne podľa tabuľky uvedenej nižšie.

Azibiot NEO 20 mg/ml prášok na perorálnu suspenziu

Hmotnosť (kg)	3-dňová liečba	5-dňová liečba		Objem fľaše
	1.-3. deň 10 mg/kg/deň	1. deň 10 mg/kg/deň	2.-5. deň 5 mg/kg/deň	
5 kg	2,5 ml	2,5 ml	1,25 ml	20 ml
6 kg	3 ml	3 ml	1,5 ml	20 ml
7 kg	3,5 ml	3,5 ml	1,75 ml	20 ml
8 kg	4 ml	4 ml	2 ml	20 ml
9 kg	4,5 ml	4,5 ml	2,25 ml	20 ml
10 kg	5 ml	5 ml	2,5 ml	20 ml
12 kg	6 ml	6 ml	3 ml	20 ml

Azibiot NEO 40 mg/ml prášok na perorálnu suspenziu

Hmotnosť (kg)	3-dňová liečba	5-dňová liečba		Objem fľaše
	1.-3. deň 10 mg/kg/deň	1. deň 10 mg/kg/deň	2.-5. deň 5 mg/kg/deň	
10 kg	2,5 ml	2,5 ml	1,25 ml	15 ml
12 kg	3 ml	3 ml	1,5 ml	15 ml
14 kg	3,5 ml	3,5 ml	1,75 ml	15 ml
16 kg	4 ml	4 ml	2 ml	15 ml
17 – 25 kg	5 ml	5 ml	2,5 ml	15 ml
26 – 35 kg	7,5 ml	7,5 ml	3,75 ml	22,5 ml
36 – 45 kg	10 ml	10 ml	5 ml	30 ml
> 45 kg	12,5 ml	12,5 ml	6,25 ml	37,5 ml

Výnimkou je dávkovanie pri liečbe faryngitídy spôsobenej *Streptococcus pyogenes*: účinnosť azitromycínu v liečbe faryngitídy spôsobenej *Streptococcus pyogenes* sa preukázala pri podávaní jednorazovej dávky 10 mg/kg alebo 20 mg/kg počas 3 dní deťom s maximálnou dennou dávkou 500 mg. Pri podávaní oboch týchto dávok sa pozoroval porovnatelný klinický účinok, hoci eradikácia baktérií bola v prípade dennej dávky 20 mg/kg signifikantnejšia.

Liekom prvej voľby pri liečbe faryngitídy spôsobenej *Streptococcus pyogenes* a prevencii následnej reumatickej horúčky je však penicilín.

Starší pacienti:

U starších pacientov sa používa rovnaké dávkovanie ako u dospelých. Keďže starší pacienti môžu byť pacientmi s trvalým sklonom k arytmiam, odporúča sa opatrnosť vzhľadom na riziko vzniku srdečovej arytmie a *torsades de pointes* (pozri časť 4.4).

Pacienti s poruchou funkcie obličeiek:

U pacientov s miernou až stredne závažnou poruchou funkcie obličiek nie je potrebná úprava dávky (GFR 10-80 ml/min) (pozri časť 4.4).
Odporúča sa opatrnosť, keď sa azitromycín podáva pacientom so závažnou poruchou funkcie obličiek (GFR < 10 ml/min) (pozri časti 4.4 a 5.2).

Pacienti s poruchou funkcie pečene:

U pacientov s miernou až stredne závažnou poruchou funkcie pečene nie je potrebná úprava dávky (Childova-Pughova trieda A alebo B). Keďže sa azitromycín metabolizuje v pečeni a vylučuje sa žľčou, u pacientov so závažným ochorením pečene sa má azitromycín užívať s opatrnosťou. Neboli vykonané štúdie týkajúce sa liečby týchto pacientov azitromycínom (pozri časť 4.4).

Spôsob podávania

Pred použitím je potrebné prášok na perorálnu suspenziu rekonštituovať vodou tak, aby vznikla homogénna suspenzia, pozri časť 6.6. Po rekonštitúcii sa môže liek podávať pomocou dávkovacej striekačky na perorálne použitie. Azitromycín prášok na perorálnu suspenziu sa má podať ako jednorazová denná dávka. Suspenzia sa môže užívať s jedlom alebo bez jedla.

4.3 Kontraindikácie

Precitlivenosť na azitromycín, erytromycín, iné makrolidové alebo ketolidové antibiotikum alebo na ktorúkoľvek z pomocných látok uvedených v časti 6.1.

4.4 Osobitné upozornenia a opatrenia pri používaní

Precitlivenosť

Podobne ako v prípade erytromycínu a iných makrolidov boli hlásené zriedkavé závažné alergické reakcie vrátane angioneurotického edému a anafylaxie (zriedkavo smrteľné), dermatologických reakcií vrátane akútnej generalizovanej exantémovej pustulózy (AGEP), Stevensovo-Johnsonovo syndrómu (SJS), toxickej epidermálnej nekrolózy (TEN) (zriedkavo smrteľné) a liekovej reakcie s eozinofiliou a so systémovými príznakmi (DRESS, Drug reaction with eosinophilia and systemic symptoms). Niektoré z týchto reakcií na azitromycín viedli k opakujúcim sa príznakom a vyžadovali dlhšie pozorovanie a liečbu.

Ak sa vyskytne alergická reakcia, liek sa má vysadiť a má sa začať s náležitou liečbou. Lekári si majú byť vedomí, že pri prerušení symptomatickej liečby sa môžu opäťovne vyskytnúť alergické príznaky.

Hepatotoxicita

Keďže hlavnou cestou eliminácie azitromycínu je pečeň, azitromycín sa má užívať s opatrnosťou u pacientov so závažným ochorením pečene. Pri azitromycíne boli hlásené prípady fulminantnej hepatitídy potenciálne vedúcej k život ohrozujúcemu zlyhávaniu pečene (pozri časť 4.8). Niektorí pacienti mohli mať ochorenie pečene alebo mohli užívať iné hepatotoxicke lieky.

Boli zaznamenané poruchy funkcie pečene, hepatitída, cholestatická žltačka, nekróza pečene a zlyhanie pečene, z ktorých niektoré boli fatalné.

Ak sa objavia prejavy a príznaky poruchy funkcie pečene, ako napr. rýchlo sa rozvíjajúca asténia spojená so žltačkou, tmavo sfarbený moč, náchylnosť na krvácanie alebo hepatálna encefalopatia, majú sa ihned vykonať testy/výšetrenia činnosti pečene. Ak sa objaví porucha funkcie pečene, podávanie azitromycínu sa má ukončiť.

Infaltilná hypertrofická pylorická stenóza (IHPS)

Po použití azitromycínu u novorodencov (liečba až do 42 dní života) bola hlásená infaltilná hypertrofická pylorická stenóza (IHPS). Rodičia a opatrovateľia majú byť informovaní aby kontaktovali detského lekára, ak sa objaví vracanie alebo podráždenosť pri kŕmení.

Deriváty námel'ových alkaloidov

U pacientov užívajúcich deriváty námeľových alkaloidov vyskúšalo súbežné podávanie niektorých makrolidových antibiotík ergotizmus. Neexistujú údaje týkajúce sa možnosti vzniku interakcie medzi deriváti námeľových alkaloidov a azitromycínom. Avšak vzhľadom na teoretickú možnosť ergotizmu sa azitromycín a deriváty námeľových alkaloidov nemajú podávať súbežne.

Superinfekcia

Tak ako pri iných antibiotikách, odporúča sa sledovanie príznakov superinfekcie necitlivými mikroorganizmami vrátane húb.

Hnačka súvisiaca s *Clostridioides difficile*

Hnačka súvisiaca s *Clostridioides difficile* (*Clostridioides difficile* associated diarrhoea, CDAD) bola hlásená pri užívaní takmer všetkých antibakteriálnych liečív, vrátane azitromycínu a jej rozsah závažnosti sa môže pohybovať od miernej hnačky po smrteľnú kolitídu. Liečba antibakteriálnymi liečivami mení fyziologickú flóru v hrubom čreve, čo vedie k premnoženiu *C. difficile*.

C. difficile produkuje toxíny A a B, ktoré prispievajú k rozvoju CDAD. Kmene *C. difficile*, ktoré produkujú hypertoxin, spôsobujú zvýšenú morbiditu a mortalitu, keďže tieto infekcie nemusia reagovať na antimikrobiálne liečbu a môžu vyžadovať kolektómiu. U všetkých pacientov, u ktorých sa vyskytuje hnačka po užíti antibiotík, sa musí vziať do úvahy CDAD. Je potrebná dôkladná anamnéza zdravotného stavu, pretože sa hlásilo, že CDAD sa vyskytla viac ako dva mesiace po podaní antimikrobiálnych liečív.

Porucha funkcie obličiek

U pacientov s miernou až stredne závažnou poruchou funkcie obličiek nie je potrebná úprava dávky (rýchlosť glomerulárnej filtrácie [GFR] 10–80 ml/min). U pacientov s závažnou poruchou funkcie obličiek (GFR <10 ml/min) sa pozorovalo 33 % zvýšenie systémovej expozície azitromycínu (pozri časť 5.2).

Predĺženie QT intervalu

Predĺženie fázy repolarizácie srdca a QT intervalu, ktoré zvyšujú riziko vzniku srdcovej arytmie a *torsades de pointes* sa pozorovali pri liečbe inými makrolidmi vrátane azitromycínu (pozri časť 4.8). Pretože nasledujúce situácie môžu viest' k zvýšenému riziku ventrikulárnych arytmíí (vrátane *torsades de pointes*), ktoré môžu spôsobiť zástavu srdca (môže byť fatálne), má sa azitromycín používať s opatrnosťou u pacientov so súčasnými proarytmickými stavmi (najmä ženy a starší pacienti), ako sú napr. pacienti:

- s kongenitálnym alebo zdokumentovaným predĺžením QT intervalu.
- súbežne liečení inými liečivami, o ktorých je známe, že predlžujú QT interval ako sú antiarytmiká triedy IA (chinidín a prokaínamid) a triedy III (dofetilid, amiodarón a sotalol), cisaprid a terfenadín; antipsychotiká ako pimozid; antidepressíva ako citalopram; a fluórchinolóny ako moxifloxacín a levofloxacín; a chlórochín a hydroxychlórochín
- s poruchou elektrolytovéj rovnováhy, zvlášť v prípadoch hypokaliémie a hypomagneziémie.
- s klinicky relevantnou bradykardiou, srdcovou arytmiou alebo závažnou srdcovou nedostatočnosťou.
- Starší pacienti: starší pacienti môžu byť náchylnejší na ovplyvnenie QT intervalu, súvisiace s liekom.

Myasténia gravis

U pacientov liečených azitromycínom sa hlásili zhoršenia príznakov myasténie gravis a nový nástup myastenického syndrómu (pozri časť 4.8).

Streptokokové infekcie

Penicilín je zvyčajne liekom prvej voľby v liečbe faryngítidy/tonzilitídy spôsobenej *Streptococcus pyogenes* a tiež na profylaxiu akútnej reumatickej horúčky. Azitromycín je všeobecne účinný proti

streptokokom orofarynxu, avšak k dispozícii nie sú žiadne údaje dokazujúce účinnosť azitromycínu v prevencii akútnej reumatickej horúčky.

Pediatrická populácia

Bezpečnosť a účinnosť pri prevencii alebo liečbe infekcií vyvolaných baktériou *Mycobacterium avium complex* (MAC) u detí nebola preukázaná.

Azitromycín nie je vhodný na liečbu závažných infekcií, kde je urýchlene potrebná vysoká koncentrácia antibiotika v krvi.

Pred predpísaním azitromycínu je potrebné zvážiť nasledujúce informácie:

Pri výbere azitromycínu na liečbu jednotlivých pacientov je potrebné vziať do úvahy vhodnosť použitia makrolidovových antibiotík, na základe vhodnej diagnostiky zistiť bakteriálnu etiológiu infekcie v schválených indikáciách a prevalenciu rezistencie voči azitromycínu alebo iným makrolidom.

V oblastiach s vysokým výskytom rezistencie voči erytromycínu A je obzvlášť dôležité vziať do úvahy vývoj citlivosti na azitromycín a iné antibiotiká. Podobne ako v prípade iných makrolidov sa v niektorých európskych krajinách zaznamenal vysoký výskyt rezistencie *Streptococcus pneumoniae* voči azitromycínu (pozri časť 5.1). Toto sa má vziať do úvahy pri liečbe infekcií, ktoré spôsobuje *Streptococcus pneumoniae*.

Pri bakteriálnej faryngítide sa použitie azitromycínu odporúča len v prípadoch, ak nie je možná liečba prvej voľby s beta-laktámovými antibiotikami.

Infekcie kože a mäkkých tkanív

Hlavný pôvodca infekcií mäkkých tkanív, *Staphylococcus aureus*, je často rezistentný voči azitromycínu. Preto sa za podmienku pri liečbe infekcií mäkkých tkanív azitromycínom považuje testovanie citlivosti.

Infikované popáleniny

Azitromycín nie je indikovaný na liečbu infikovaných popálenín.

Pohlavné prenosné choroby

V prípade pohlavné prenosných chorôb sa má vylúčiť súbežne prebiehajúca infekcia spôsobená *T. pallidum*.

Neurologické alebo psychické poruchy

Azitromycín sa má podávať s opatrnosťou pacientom s neurologickými alebo psychickými poruchami.

Sacharóza

6,5 ml suspenzie obsahuje 5 g sacharózy. Musí sa vziať do úvahy u pacientov s diabetes mellitus. Pacienti so zriedkavými dedičnými problémami intolerancie fruktózy, glukózo-galaktózovej malabsorpcie alebo deficitu sacharázy a izomaltázy nesmú užívať tento liek.

Sodík

Tento liek obsahuje menej ako 1 mmol (23 mg) sodíka na 12,5 ml suspenzie (čo je maximálna dávka), t.j. v podstate zanedbateľné množstvo.

4.5 Liekové a iné interakcie

Antacidá: Vo farmakokinetickej štúdii skúmajúcej účinky súbežného podávania antacíd a azitromycínu sa nepozoroval žiadny vplyv na celkovú biologickú dostupnosť, aj keď maximálne plazmatické koncentrácie azitromycínu boli znížené o 25 %. Pacienti užívajúci azitromycín a antacidá

nesmú tieto lieky užívať súčasne. Súbežné podávanie azitromycínu granulátu na perorálnu suspenziu s predĺženým uvoľňovaním a jednorazovej dávky 20 ml co-magaldoxu (kombinácia hydroxidu hlinitého a hydroxidu horečnatého) neovplyvnilo rýchlosť a rozsah absorpcie azitromycínu. Azitromycín preto treba užívať najmenej 1 hodinu pred alebo 2 hodiny po užití antacíd.

Cetirizín: U zdravých dobrovoľníkov neviedlo súbežné podávanie 5-dňového režimu azitromycínu s 20 mg cetirizínu v rovnovážnom stave ku farmakokinetickej interakcii a k významným zmenám QT intervalu.

Didanozín (Dideoxyinozín): Nezdá sa, že by súbežné podávanie 1 200 mg azitromycínu/deň s 400 mg didanozínu/deň u 6 HIV-poziitívnych osôb ovplyňovalo farmakokinetiku didanozínu v rovnovážnom stave v porovnaní s placeboom.

Digoxín a kolchicín: Bolo hlásené, že súbežné podávanie makrolidových antibiotík vrátane azitromycínu so substrámi P-glykoproteínu ako je digoxín a kolchicín, viedlo k zvýšeniu sérových hladín substrátov P-glykoproteínu. Preto, ak sa azitromycín a substráty P-glykoproteínu ako je digoxín podávajú súbežne, má sa zvážiť možnosť zvýšenia sérových koncentrácií digoxínu. Klinické monitorovanie a prípadné zisťovanie sérových hladín digoxínu je nevyhnutné počas liečby azitromycínom a po jej ukončení.

Zidovudín: Jednorazové 1 000 mg dávky a viacnásobné 1 200 mg alebo 600 mg dávky azitromycínu mali malý vplyv na farmakokinetiku v plazme alebo na vylučovanie zidovudínu alebo jeho glukuronidového metabolitu obličkami. Podanie azitromycínu však zvýšilo koncentrácie fosforylovaného zidovudínu, klinicky aktívneho metabolitu, v mononukleárnych bunkách periférnej krvi. Klinický význam tohto zistenia nie je objasnený, ale môže byť prínosom pre pacientov.

Azitromycín výrazne neinteraguje so systémom cytochrómu P 450 v pečeni. Nepredpokladá sa, že by dochádzalo k liekovým interakciám na úrovni farmakokinetiky, ako sa to pozorovalo pri erytromycíne a iných makrolidoch. Indukcia cytochrómom P450 v pečeni alebo inaktivácia prostredníctvom komplexu cytochróm-metabolit sa pri azitromycíne nevyskytuje.

Námeľové alkaloidy: Z dôvodu teoretickej možnosti ergotizmu sa neodporúča súbežné užívanie azitromycínu s deriváti námeľových alkaloidov (pozri časť 4.4).

Boli vykonané farmakokinetické štúdie s azitromycínom a nasledovnými liekmi, o ktorých je známe, že sa vo významnej mieri metabolizujú cytochrómom P450.

Astemizol, alfentanil: Nie sú známe žiadne údaje týkajúce sa interakcií s astemizolom alebo alfentanilom. Pri súbežnom podávaní týchto liekov s azitromycínom sa odporúča opatrnosť vzhľadom na popísané zosilnenie účinku týchto liekov počas súbežného užívania s makrolidovým antibiotikom erytromycínom.

Atorvastatín: Súbežné podávanie atorvastatínu (10 mg denne) a azitromycínu (500 mg denne) nemenilo plazmatickú koncentráciu atorvastatínu (na základe testu inhibície HMG CoA-reduktáz). Avšak po uvedení lieku na trh boli hlásené prípady rabdomyolízy u pacientov, ktorí dostávali azitromycín so statínnimi.

Karbamazepín: Vo farmakokinetickej interakčnej štúdii so zdravými dobrovoľníkmi sa nezistil žiadny signifikantný účinok na hladiny karbamazepínu alebo jeho aktívneho metabolitu v plazme pacientov súbežne užívajúcich azitromycín.

Cisaprid: Cisaprid sa metabolizuje v pečeni prostredníctvom enzymu CYP 3A4. Keďže makrolidy inhibujú tento enzym, súbežné podávanie cisapridu môže spôsobiť nárast predĺženia QT intervalu, komorové arytmie a *torsades de pointes*.

Cimetidín: Vo farmakokinetickej štúdii skúmajúcej účinky jednorazovej dávky cimetidínu podanej 2 hodiny pred azitromycínom na farmakokinetiku azitromycínu, sa nepozorovali zmeny vo farmakokinetike azitromycínu.

Perorálne antikoagulanciá kumarínového typu: Vo farmakokinetickej interakčnej štúdii azitromycín nemenil antikoagulačný účinok jednorazovej dávky 15 mg warfarínu podávanej zdravým dobrovoľníkom. Po uvedení lieku na trh sa po súbežnom podávaní azitromycínu a antikoagulancií kumarínového typu hlásilo zosilnenie antikoagulácie. Hoci sa kauzálny vzťah nepreukázal, má sa zvážiť frekvencia sledovania protrombínového času v prípade, keď sa azitromycín používa u pacientov, ktorí užívajú antikoagulanciá kumarínového typu.

Cyklosporín: Vo farmakokinetickej štúdii so zdravými dobrovoľníkmi, ktorým sa perorálne podávala dávka 500 mg azitromycínu/deň počas 3 dní a potom jednorazová perorálna dávka 10 mg cyklosporínu/kg, sa zistilo, že konečná C_{max} a $AUC_{0.5}$ boli výrazne zvýšené. Preto sa má postupovať s opatrnosťou pred zvažovaním súbežného podávania týchto liekov. Ak je kombinácia týchto liekov nevyhnutná, hladiny cyklosporínu sa majú sledovať a na základe toho sa má dávka upraviť.

Efavirenz: Súbežné podanie jednorazovej dávky 600 mg azitromycínu a 400 mg efavirenu denne počas 7 dní neviedlo k žiadnym klinicky významným farmakokinetickým interakciám.

Flukonazol: Súbežné podanie jednorazovej dávky 1 200 mg azitromycínu nezmenilo farmakokinetiku jednorazovej dávky 800 mg flukonazolu. Celková expozícia a polčas azitromycínu boli nezmenené pri súbežnom podávaní flukonazolu, avšak pozorovalo sa klinicky nevýznamné zníženie C_{max} (18 %) azitromycínu.

Indinavir: Súbežné podanie jednorazovej dávky 1 200 mg azitromycínu nemalo štatisticky významný vplyv na farmakokinetiku indinaviru podávaného v dávke 800 mg trikrát denne počas 5 dní.

Metylprednizolón: Vo farmakokinetickej interakčnej štúdii u zdravých dobrovoľníkov azitromycín nemal významný vplyv na farmakokinetiku metylprednizolónu.

Midazolam: U zdravých dobrovoľníkov súbežné podávanie azitromycínu 500 mg denne počas 3 dní nespôsobilo klinicky významné zmeny vo farmakokinetike a farmakodynamike jednorazovej dávky 15 mg midazolamu.

Nelfinavir: Súbežné podávanie azitromycínu (1 200 mg) a nelfinaviru (750 mg 3-krát denne) v rovnovážnom stave viedlo k zvýšeniu koncentrácie azitromycínu. Nepozorovali sa žiadne klinicky významné nežiaduce účinky a nie je potrebná úprava dávkovania.

Rifabutín: Súbežné podávanie azitromycínu a rifabutínu neovplyvnilo sérovú koncentráciu ani jedného z liečiv.

U pacientov liečených súbežne azitromycínom a rifabutínom sa pozorovala neutropénia. Aj keď neutropénia bola spojená s použitím rifabutínu, príčinný vzťah medzi kombináciou s azitromycínom a neutropéniou neboli preukázané (pozri časť 4.8).

Sildenafil: U zdravých dobrovoľníkov mužského pohlavia neboli dokázané účinok azitromycínu (500 mg denne počas 3 dní) na AUC a C_{max} , sildenafilu alebo jeho hlavných cirkulujúcich metabolitov.

Terfenadín: Farmakokinetické štúdie nezaznamenali žiadne dôkazy interakcií medzi azitromycínom a terfenadínom. Vyskytlo sa len niekoľko zriedkavých prípadov, v ktorých sa možnosť uvedenej interakcie nedá úplne vylúčiť; neexistujú však konkrétnie dôkazy o skutočnom výskytu takejto interakcie.

Teofylín: Neexistujú žiadne dôkazy o klinicky významných farmakokinetických interakciách, keď sa

azitromycín a teofylín podávajú súbežne zdravým dobrovoľníkom. Keďže boli hlásené interakcie iných makrolidov s teofylínom, odporúča sa ostražitosť pri príznakoch, ktoré indikujú zvýšené hladiny teofylínu.

Triazolam: U 14 zdravých dobrovoľníkov, súbežné podávanie azitromycínu v dávke 500 mg v 1. deň a 250 mg na 2. deň súbežne s 0,125 mg triazolamu na 2. deň nemalo významný vplyv na farmakokinetické ukazovatele triazolamu v porovnaní s triazolamom a placebo.

Trimetoprim/sulfametoxazol: Súbežné podávanie trimetoprimu/sulfametoxazolu DS (160 mg/800 mg) počas 7 dní súbežne s azitromycínom 1 200 mg na 7. deň nemalo významný vplyv na maximálnu koncentráciu, celkovú expozičiu alebo vyučovanie oblickami trimetoprimu ani sulfametoxazolu. Koncentrácia azitromycínu v sére bola podobná ako v iných štúdiách.

Liečivá, ktoré predlžujú QT interval: Azitromycín sa nemá užívať súbežne s inými liečivami, ktoré predlžujú QT interval napr. hydroxychlórochín a chlórochín (pozri časť 4.4).

4.6 Fertilita, gravidita a laktácia

Gravidita

Nie sú k dispozícii adekvátne údaje o používaní azitromycínu u gravidných žien. V štúdiach reprodukčnej toxicity u zvierat sa zistilo, že azitromycín prechádza cez placentu, ale nepozorovali sa žiadne teratogénne účinky (pozri časť 5.3). Bezpečnosť azitromycínu sa vzhľadom na použitie liečiva počas gravidity nepotvrdila. Z tohto dôvodu sa azitromycín má používať počas gravidity len vtedy, ak prínos preváži riziko.

Dojčenie

Bolo hlásené, že azitromycín sa vyučuje do ľudského materského mlieka. Obmedzené informácie dostupné z publikovanej literatúry naznačujú, že azitromycín je prítomný v ľudskom mlieku v odhadovanej najvyššej priemernej dennej dávke 0,1 až 0,7 mg/kg/deň. U dojčených detí sa nepozorovali žiadne závažné nežiaduce účinky azitromycínu. Pri rozhodnutí, či ukončiť dojčenie alebo ukončiť/nezačať liečbu azitromycínom sa má vziať do úvahy prínos dojčenia pre dieťa a prínos liečby pre ženu.

Fertilita

V štúdiách fertility vykonávaných na potkanoch sa po podávaní azitromycínu pozorovala znížená miera gravidít. Význam tohto zistenia pre ľudí nie je známy.

4.7 Ovplyvnenie schopnosti viest' vozidlá a obsluhovať stroje

Neexistujú žiadne štúdie, ktoré by naznačovali, že azitromycín môže mať u pacienta vplyv na schopnosť viest' vozidlá a obsluhovať stroje. Vzhľadom na výskyt nežiaducích účinkov (pozri časť 4.8) však môže byť schopnosť reagovať zmenená a schopnosť aktívne sa zúčastňovať na cestnej premávke a obsluhovať stroje môže byť narušená.

4.8 Nežiaduce účinky

Nižšie uvedená tabuľka uvádzá nežiaduce účinky zistené z klinických štúdií a zo sledovania po uvedení lieku na trh podľa tried orgánových systémov a frekvencie. Nežiaduce účinky zistené po uvedení lieku na trh sú uvedené kurzívou. Frekvencia výskytu je definovaná podľa nasledujúcej konvencie:

- Veľmi časté ($\geq 1/10$);
- Časté ($\geq 1/100$ až $< 1/10$);
- Menej časté ($\geq 1/1\ 000$ až $< 1/100$);
- Zriedkavé ($\geq 1/10\ 000$ až $< 1/1\ 000$);
- Veľmi zriedkavé ($< 1/10\ 000$);

- Neznáme (nedá sa odhadnúť z dostupných údajov).

V rámci každej skupiny frekvencie sú nežiaduce účinky uvedené podľa klesajúcej závažnosti.

Nežiaduce účinky možno alebo pravdepodobne súvisiace s azitromycínom na základe skúseností z klinických štúdií a postmarketingových sledovaní:

	Veľmi časté	Časté	Menej časté	Zriedkavé		Neznáme
Infekcie a nákazy			Kandidóza, vaginalné infekcie, pneumónia, plesňová infekcia, bakteriálna infekcia, faryngitída, gastroenteritída, ochorenie dýchacích ciest, rinitída, orálna kandidóza			Pseudo-membránzna kolítida (pozri časť 4.4)
Poruchy krvi a lymfatického systému			Leukopénia, neutropénia, eozinofilia			Trombocytopenia, hemolytic-ká anémia
Poruchy imunitného systému			Angioedém, hypersenzitivita			Anafylaktická reakcia (pozri časť 4.4)
Poruchy metabolizmu a výživy			Anorexia			
Psychické poruchy			Nervozita, insomnia	Agitovanosť		Agresivita, úzkosť, delírium, halucinácie
Poruchy nervového systému		Bolest' hlavy	Závraty, ospalosť, dysgeúzia, parestézia			Synkopa, kŕče, hypotézia, psychomotorická hyperaktivita, anosmia, ageúzia, parosmia, myastenia gravis (pozri časť 4.4)
Poruchy oka			Poruchy zraku			
Poruchy ucha a labyrintu			Poruchy ucha, vertigo			Porucha slchu vrátane hluchoty

					a/alebo tinnitu
Poruchy srdca a srdcovej činnosti			Palpitácie		<i>Torsades de pointes</i> (pozri časť 4.4), arytmia (pozri časť 4.4) vrátane ventrikulárnej tachykardie, predĺžený QT interval na zázname elektrokardiogramu (pozri časť 4.4)
Poruchy ciev			Návaly horúčavy		Hypotenzia
Poruchy dýchacej sústavy, hrudníka a mediastína			Dyspnoe, epistaxa		
Poruchy gastrointestinálneho traktu	Hnačka	Vracanie, bolest' brucha, nauzea	Zápcha, nadúvanie, dyspepsia, gastritída, dysfágia, distenzia brucha, sucho v ústach, grganie, vredy v ústach, hypersekrécia slín		Pankreatitída, zmena zafarbenia jazyka
Poruchy pečene a žľcových ciest				Abnormálne hodnoty testov pečeňových funkcií, cholestatická žltačka	Zlyhanie pečene (ktoré zriedkavo viedlo k smrti) (pozri časť 4.4), fulminantná hepatitída, nekróza pečene
Poruchy kože a podkožného tkaniva			Vyrážka, pruritus, žihľavka, dermatitída, suchá koža, hyperhidróza	Fotosenzitívna reakcia, akútnej generalizovaná exantémová pustulóza (AGEP, acute generalised exanthematosus pustulosis),	Stevensov-Johnsonov syndróm, toxicá epidermálna nekrolýza, multiform -ný erytéma

				Syndróm DRESS (lieková reakcia s eozinofíliou a systémovými príznakmi) (pozri časť 4.4)		
Poruchy kostrovej a svalovej sústavy a spojivového tkaniva			Osteoartrítida, myalgia, bolesť chrbta, bolesť krku			Artralgia
Poruchy obličiek a močových ciest			Dyzúria, obličková bolesť			Akútne zlyhanie obličiek, interstienciálna nefritída
Poruchy reprodukčného systému a prsníkov			Metrorágia, porucha semenníkov			
Celkové poruchy a reakcie v mieste podania			Edém, asténia, malátnosť, únava, opuch tváre, bolesť na hrudi, pyrexia, bolesť, periférny opuch			
Laboratórne a funkčné vyšetrenia		Znižený počet lymfocytov, zvýšený počet eozinofilov, zníženie hladiny bikarbonátu v krvi, zvýšený počet bazofilov, zvýšený počet monocytov, zvýšený počet neutrofilov	Zvýšená hladina aspartátaminotransferázy, zvýšená hladina alanínaminotransferázy, zvýšená hladina bilirubínu v krvi, zvýšená hladina močoviny v krvi, zvýšená hladina kreatinínu v krvi, abnormálna hladina draslíka v krvi, zvýšená hladina alkalickej fosfatázy v krvi, zvýšená hladina chloridu, zvýšená hladina glukózy, zvýšená hladina krvných doštíčiek, znížený hematokrit, zvýšená hladina			

		bikarbonátu, abnormálna hladina sodíka			
--	--	--	--	--	--

Nežiaduce účinky možno alebo pravdepodobne súvisiace s profylaxiou a liečbou *Mycobacterium avium complex* na základe skúseností z klinických štúdií a post-marketingového sledovania.
Tieto nežiaduce účinky sa líšia od tých, ktoré boli hlásené u foriem s okamžitým alebo predĺženým účinkom, a to bud' v type reakcie alebo vo frekvencii jej výskytu:

	Veľmi časté (≥1/10)	Časté (≥1/100 až <1/10)	Menej časté (≥1/1000 až < 1/100)
Poruchy metabolismu a výživy		Anorexia	
Poruchy nervového systému		Závraty, bolesť hlavy, parestézia, dysgeúzia	Hypstézia
Poruchy oka		Poruchy zraku	
Poruchy ucha a labyrintu		Hluchota	Porucha sluchu, tinnitus
Poruchy srdca a srdcovej činnosti			Palpitácie
Poruchy gastrointestinálneho traktu	Hnačka, bolesť brucha, nauzea, flatulencia, abdominálny diskomfort, riedka stolica		
Poruchy pečene a žľcových ciest			Hepatítida
Poruchy kože a podkožného tkaniwa		Vyrážka Pruritus	Stevensov-Johnsonov syndróm, fotosenzitívna reakcia
Poruchy kostrovej a svalovej sústavy		Artralgia	
Celkové poruchy a reakcie v mieste podania		Únava	Asténia, nevoľnosť

Hlásenie podozrení na nežiaduce reakcie

Hlásenie podozrení na nežiaduce reakcie po registrácii lieku je dôležité. Umožňuje priebežné monitorovanie pomeru prínosu a rizika lieku. Od zdravotníckych pracovníkov sa vyžaduje, aby hlásili akékoľvek podozrenia na nežiaduce reakcie na národné centrum hlásenia uvedené v [Prílohe V](#).

4.9 Predávkovanie

Príznaky

Nežiaduce účinky, ktoré sa vyskytli pri vyšších než odporúčaných dávkach, boli podobné ako nežiaduce účinky pozorované pri normálnych dávkach. Typické príznaky predávkowania makrolidovými antibiotikami zahŕňajú prechodnú stratu sluchu, silnú nauzeu, vracanie a hnačku.

Liečba

V prípade predávkovanie, sú indikované všeobecné symptomatické a podporné opatrenia, ak je to potrebné.

5. FARMAKOLOGICKÉ VLASTNOSTI

5.1 Farmakodynamické vlastnosti

Farmakoterapeutická skupina: antibiotiká na systémové použitie, makrolidy, ATC kód: J01FA10

Mechanizmus účinku

Azibiot NEO je makrolidové antibiotikum, ktoré patrí do skupiny azalidov. Molekula vzniká pridaním atómu dusíka do laktónového kruhu erytromycínu A. Mechanizmus účinku azitromycínu spočíva v supresii syntézy bakteriálnych proteínov jeho väzbou na 50S ribozomálnej podjednotku, čím dochádza k inhibícii translokácie peptidov.

Farmakokinetický/farmakodynamický vzťah (FK/FD):

Hlavným FK/FD parametrom najlepšie charakterizujúcim účinnosť azitromycínu je pomer AUC/MIC.

Mechanizmus rezistencie

Rezistencia grampozitívnych mikroorganizmov voči makrolidom zvyčajne spočíva v zmene väzobného miesta. Rezistencia MLS_B (pozri nižšie), ktorá môže byť konštitutívna u stafylokokov alebo indukovaná u stafylokokov a streptokokov expozíciou nejakému makrolidu, je sprostredkovaná množstvom získaných génov (*erm* rodina), ktoré kódujú metylázy zamerané na peptidyl transferázy centra 23S ribozomálnej RNA.

Metylácia bráni väzbu antibiotík na ribozómy a vedie ku skríženej rezistencii voči makrolidom (všetkým makrolidom v prípade konštitutívnej rezistencie), linkozamidom a streptogramínom typu B, nie však voči streptogramínom typu A. Menej časté mechanizmy rezistencie zahŕňajú degradáciu antibiotika inaktivujúcimi enzymami ako sú esterázy a aktívneho efluxu antibiotika z baktérie.

Gramnegatívne mikroorganizmy môžu byť voči makrolidom prirodzené rezistentné kvôli neschopnosti makrolidov efektívne prechádzať cez vonkajšiu bunkovú membránu. Makrolidy s lepšou schopnosťou penetrácie môžu byť proti niektorým gramnegatívnym mikroorganizmom účinné.

Gramnegatívne organizmy môžu tiež produkovať ribozomálnu metylázu alebo enzymy inaktivujúce makrolidy.

Hraničné hodnoty

Hraničné hodnoty pre azitromycín, oddelujúce citlivé od rezistentných mikroorganizmov, sú podľa Európskeho výboru pre testovanie antimikrobiálnej citlivosti (EUCAST) nasledovné:

	Hraničné hodnoty MIC (mg/l)	
Patogény	Citlivé (mg/l)	Rezistentné (mg/l)
<i>Staphylococcus</i> spp.	≤ 1	> 2
<i>Streptococcus</i> spp. (skupina A, B, C, G)	≤ 0,25	> 0,5
<i>Streptococcus pneumoniae</i>	≤ 0,25	> 0,5
<i>Haemophilus influenzae</i>	≤ 0,12	> 4
<i>Moraxella catarrhalis</i>	≤ 0,25	> 0,5
<i>Neisseria gonorrhoeae</i>	≤ 0,25	> 0,5

Citlivosť

Prevalencia získanej rezistencie sa môže v rôznych oblastiach a v priebehu rôznych období pre vybrané druhy lísiť a je vhodné mať lokálne údaje o rezistencii, a to najmä pri liečbe ťažkých infekcií. Je nevyhnutné konzultovať s odborníkmi v prípade, že lokálna prevalencia rezistencie je na takej úrovni, že použiteľnosť látky je najmä pri niektorých druhoch infekcií otázna.

Tabuľka citlivosti

Bežne citlivé druhy
Aeróbne Grampozitívne baktérie
<i>Mycobacterium avium</i> ^o <i>Streptococcus pyogenes</i> ¹
Aeróbne Gramnegatívne baktérie
<i>Haemophilus influenzae</i> [§] <i>Moraxella catarrhalis</i> ^o <i>Neisseria gonorrhoeae</i>
Iné mikroorganizmy
<i>Chlamydophila pneumoniae</i> ^o <i>Chlamydia trachomatis</i> ^o <i>Legionella</i> spp. ^o <i>Mycoplasma pneumoniae</i> ^o
Druhy, u ktorých môže byť získaná rezistencia problém
Aeróbne Grampozitívne
<i>Staphylococcus aureus</i> (citlivé na meticilín) <i>Staphylococcus aureus</i> (rezistentné voči meticilínu) ⁺ <i>Streptococcus pneumoniae</i> <i>Streptococcus agalactiae</i>
Prirodzené rezistentné organizmy
Aeróbne Gramnegatívne baktérie
<i>Escherichia coli</i> . <i>Klebsiella</i> spp. <i>Pseudomonas aeruginosa</i>

^o V čase zverejnenia nie sú dostupné aktuálne údaje. V základnej literatúre, štandardných prácach o usmerneniach o liečbe sa citlivosť predpokladá.

¹ Miera rezistence v niektorých štúdiách $\geq 10\%$.

[§] Druhy, ktoré vykazujú prirodzené strednú citlivosť (bez prítomnosti získaného mechanizmu rezistencie).

⁺ Miera rezistence viac ako 50 % aspoň v jednej krajine EU.

Pediatrická populácia

Po vyhodnotení štúdií vykonaných u detí sa použitie azitromycínu na liečbu malárie neodporúča, ani ako monoterapia, ani v kombinácii s liekmi na báze chlórochínu alebo artemisinínu, pretože nebola dokázaná jeho neinferiorita v porovnaní s antimalarikami odporúčanými na liečbu nekomplikovanej malárie.

5.2 Farmakinetické vlastnosti

Absorpcia

Biologická dostupnosť je po perorálnom podaní približne 37 %. Maximálna koncentrácia v plazme sa dosiahne za 2-3 hodiny po užíti lieku. Priemerná maximálna koncentrácia (C_{max}) po perorálnom podaní jednorazovej dávky 500 mg je približne 0,4 $\mu\text{g}/\text{l}$.

Distribúcia

Perorálne podaný azitromycín je z veľkej časti distribuovaný do celého tela. Farmakinetické štúdie dokázali, že koncentrácia azitromycínu nameraná v tkanive je pozorovateľne vyššia (až 50-krát) ako koncentrácia nameraná v plazme, čo dokazuje, že látka sa silne viaže v tkanivách. Koncentrácia po jednorazovej dávke 500 mg v cielových tkanivách, ako sú plúca, tonsily a prostata, presahuje MIC₉₀ potenciálnych patogénov.

V štúdiách vykonaných na zvieratách, boli pozorované vysoké koncentrácie azitromycínu vo fagocytoch. Taktiež sa zistilo, že počas aktívnej fagocytózy sa uvoľnia vyššie koncentrácie azitromycínu ako pri inaktívnej fagocytóze. Z tohto dôvodu boli pri štúdiách na zvieratách namerané vysoké koncentrácie azitromycínu v zápalových ložiskách.

Väzba na sérové proteíny sa odlišuje v závislosti od koncentrácie v plazme a je v rozmedzí od 12 % pri 0,5 µg/ml až do 52 % pri 0,05 µg/ml v sére. Priemerný distribučný objem v rovnovážnom stave (V_{ss}) je 31,1 l/kg.

Biotransformácia a eliminácia

Terminálny plazmatický polčas eliminácie úzko zodpovedá tkanivovému polčasu eliminácie 2-4 dni. Približne 12 % intravenózne podanej dávky azitromycínu sa vylúci v nezmenenej forme močom v priebehu nasledujúcich troch dní. Vysoké koncentrácie azitromycínu v nezmenenej forme boli zistené hlavne v ľudskej žľici. V žľici bola taktiež zistená prítomnosť desiatich metabolitov, ktoré vznikli N- a O-demetyláciou, hydroxyláciou desozamínového a aglykónového kruhu a štiepením kladinázového konjugátu. Porovnaním výsledkov kvapalinovej chromatografie a mikrobiologických analýz sa preukázalo, že metabolity azitromycínu nie sú mikrobiologicky účinné.

Farmakokinetika v špeciálnych skupinách pacientov

Porucha funkcie obličiek

U osôb s miernou až stredne závažnou poruchou funkcie obličiek (GFR 10–80 ml/min) sa v porovnaní s osobami s fyziologickou funkciou obličiek (GFR > 80 ml/min) po podaní jednorazovej perorálnej dávky 1 000 mg azitromycínu zvýšila priemerná C_{max} o 5,1 % a AUC_{0-120} o 4,2 %. U osôb so závažnou poruchou funkcie obličiek sa v porovnaní s osobami s fyziologickou funkciou obličiek zvýšila priemerná C_{max} o 61 % a AUC_{0-120} o 35 %.

Porucha funkcie pečene

U pacientov s miernou až stredne závažnou poruchou funkcie pečene nedochádza v porovnaní s fyziologickou funkciou pečene k výraznej zmene sérovej farmakokinetiky azitromycínu. U týchto pacientov sa zvýšené vylučovanie azitromycínu močom zdá byť kompenzáciou zníženého vylučovania pečeňou.

Starší pacienti

Farmakokinetika azitromycínu u starších mužov bola podobná ako u mladších dospelých; u starších žien sa však pozorovali vyššie maximálne koncentrácie (zvýšené o 30–50 %), nevyskytla sa však žiadna významná akumulácia.

U starších dobrovoľníkov (> 65 rokov) sa po 5 dňoch liečby pozorovali mierne zvýšené hodnoty (29 %) AUC v porovnaní s mladšími dobrovoľníkmi (< 40 rokov). Tento nález však nie je klinicky významný, a preto nie je nutné upravovať dávkovanie.

Pediatrická populácia

Farmakokinetika sa zistovala u detí vo veku 4 mesiace až 15 rokov, ktoré užívali kapsuly, granulát alebo suspenziu. Pri dávkovaní azitromycínu 10 mg/kg v 1. deň, následne 5 mg/kg 2.–5. deň, sa pozorovali mierne nižšie hodnoty C_{max} ako u dospelých, 224 µg/l u dojčiat, batoliat a detí vo veku 0,6–5 rokov po 3 dňoch dávkowania a 383 µg/l u detí a dospevajúcich vo veku 6–15 rokov. Hodnota $t_{1/2}$ 36 hodín u starších detí a dospevajúcich bola v rámci rozmedzia očakávaného u dospelých.

5.3 Predklinické údaje o bezpečnosti

V štúdiách na zvieratách, v ktorých sa podávali dávky 40-krát vyššie ako koncentrácie používané v klinickej praxi, sa pozorovalo, že azitromycin spôsobuje reverzibilnú fosfolipidózu, ale spravidla bez rozpoznoteľných toxikologických následkov.

Elektrofiziologické výskumy preukázali, že azitromycin predlžuje QT interval.

Karcinogénny potenciál:

Ked'že liek je určený len pre krátkodobú liečbu, neboli uskutočnené dlhodobé štúdie na zvieratách, ktoré by zhodnotili karcinogénny potenciál. Príznaky svedčiace o karcinogénnej aktivite neboli pozorované ani v iných štúdiach.

Mutagénny potenciál:

Na *in vivo* a *in vitro* testovacích modeloch neboli dokázaný potenciál pre génové a chromozómové mutácie.

Reprodukčná toxicita:

V štúdiach kde sa sledoval embryotoxicický účinok azitromycínu na myšiach a potkanoch, neboli pozorovaný teratogénny účinok. U potkanov, ktorým sa podával azitromycín v dávkach 100 a 200 mg/kg telesnej hmotnosti/deň, sa prejavila mierna retardácia fetálnej osifikácie a prírastku hmotnosti matky. V perinatálnych a postnatálnych štúdiach u potkanov sa pri dávke 50 mg/kg/deň a viac pozorovala mierna retardácia.

6. FARMACEUTICKÉ INFORMÁCIE

6.1 Zoznam pomocných látok

sacharóza

hydroxypropylcelulóza

fosforečnan sodný bezvodý (E 339)

xantánová guma

koloidný oxid kremičitý bezvodý

banánová aróma (sacharóza, maltodextrín, arabská guma, ochucovadlo)

čerešňová aróma (sacharóza, maltodextrín, arabská guma, ochucovadlo)

vanilková aróma (maltodextrín, ochucovadlo, prírodné ochucovadlo)

6.2 Inkompatibility

Neaplikovateľné.

6.3 Čas použiteľnosti

Pred rekonštitúciou: 2 roky

Po rekonštitúcii:

Fľašky s 15 ml, 20 ml a 22,5 ml suspenzie:

Po rekonštitúcii sa musí liek spotrebovať do 5 dní. Uchovávajte pri teplote do 25°C.

Fľašky s 30 ml a 37,5 ml suspenzie:

Po rekonštitúcii sa musí liek spotrebovať do 10 dní. Uchovávajte pri teplote do 25°C.

6.4 Špeciálne upozornenia na uchovávanie

Uchovávajte v pôvodnom obale na ochranu pred vlhkost'ou.

Tento liek nevyžaduje žiadne špeciálne teplotné podmienky na uchovávanie.

Pre podmienky uchovávania rekonštituovaného lieku pozri časť 6.3.

6.5 Druh obalu a obsah balenia

Fľaška (hnedé sklo), detský bezpečnostný PP/PE uzáver so závitom, s poistným krúžkom:

20 mg/ml:

- 16,38 g prášku na rekonštitúciu 20 ml perorálnej suspenzie (so 400 mg azitromycínu) v škatuľke.

40 mg/ml:

- 12,6 g prášku na rekonštitúciu 15 ml perorálnej suspenzie (s 600 mg azitromycínu) v škatuľke.
- 18,9 g prášku na rekonštitúciu 22,5 ml perorálnej suspenzie (s 900 mg azitromycínu) v škatuľke.
- 25,2 g prášku na rekonštitúciu 30 ml perorálnej suspenzie (s 1200 mg azitromycínu) v škatuľke.
- 31,5 g prášku na rekonštitúciu 37,5 ml perorálnej suspenzie (s 1500 mg azitromycínu) v škatuľke.

V baleniach je aj 10 ml PE/PP perorálna striekačka delená po 0,25 ml s adaptérom.

Rekonštituovaná suspenzia obsahuje prebytok 5 ml aby sa zabezpečilo prijatie plnej dávky.

Na trh nemusia byť uvedené všetky veľkosti balenia.

6.6 Špeciálne opatrenia na likvidáciu a iné zaobchádzanie s liekom

Žiadne zvláštne požiadavky na likvidáciu.

Všetok nepoužitý liek alebo odpad vzniknutý z lieku sa má zlikvidovať v súlade s národnými požiadavkami.

Perorálna suspenzia je homogénná suspenzia slabo žltej až hnedasto žltej farby s charakteristickou banánovo/čerešňovou vôňou.

Azibiot NEO 20 mg/ml

Príprava suspenzie:

Dobre pretrepte fľašku s práškom. Použitím odmernej pipety/valca/striekačky (nachádza sa v balení) pridajte 11 ml čistenej vody k prášku. Pri pridávaní vody má byť fľaška naklonená tak, aby väčšina prášku nebola na dne fľašky, inak sa môže prilepiť na dno. Po pridaní potrebného množstva vody, fľašku pevne uzavrite, okamžite ju prevráťte, tak aby sa prášok premiešal s vodou a silno pretrepte. To pomôže vytvoriť homogénnu suspenziu. Skontrolujte, či sa prášok úplne rozpustil!

Vzhľadom k stratám pri podávaní je pripravený väčší objem rekonštituovanej suspenzie.

- Pre 15 ml (600 mg) rekonštituovanej suspenzie: pridajte 9 ml vody.
Pre 22,5 ml (900 mg) rekonštituovanej suspenzie: pridajte 12,5 ml vody.
Pre 30 ml (1 200 mg) rekonštituovanej suspenzie: pridajte 16 ml vody.
Pre 37,5 ml (1 500 mg) rekonštituovanej suspenzie: pridajte 19 ml vody.

Pri pridávaní vody má byť fľaška naklonená tak, aby väčšina prášku nebola na dne fľašky, inak sa môže prilepiť na dno. Po pridaní potrebného množstva vody, fľašku pevne uzavrite, okamžite ju prevráťte tak aby sa prášok premiešal s vodou a silno pretrepte. To pomôže vytvoriť homogénnu suspenziu. Skontrolujte, či sa prášok úplne rozpustil!

Pred podaním musí byť fľaška otvorená a adaptér striekačky umiestnený do hrdla fľaše.

7. DRŽITEĽ ROZHODNUTIA O REGISTRÁCII

KRKA, d.d., Novo mesto
Šmarješka cesta 6
8501 Novo mesto
Slovinsko

8. REGISTRAČNÉ ČÍSLO

Azibiot NEO 20 mg/ml prášok na perorálnu suspenziu: 15/0001/17-S
Azibiot NEO 40 mg/ml prášok na perorálnu suspenziu: 15/0002/17-S

9. DÁTUM PRVEJ REGISTRÁCIE/PREDLŽENIA REGISTRÁCIE

Dátum prvej registrácie: 27. januára 2017
Dátum predĺženia registrácie:

10. DÁTUM REVÍZIE TEXTU

10/2022

Podrobnejšie informácie o tomto lieku sú dostupné na internetovej stránke Štátneho ústavu pre kontrolu liečiv <http://www.sukl.sk>.